

CZ

Scenář k pohádce
PERNÍKOVÁ
CHALOUPKA
pro loutkové divadlo

Rudolf a Kateřina Drdlovi

MARIONETINO

HYPERION

Osoby a obsazení

1. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(les, tatínek, Jeníček, Mařenka, vypravěč, sekera, dva džbánky)

Přichází Jeníček.

Jeníček: Ahoj děti! Já jsem Honzík, ale všichni mi říkají Jeníček. Mám sestřičku; je docela hodná, jmenuje se Mařenka. Ale někdy mě pěkně zlobí, pak jí říkám Mařeno.

Přichází Mařenka.

Mařenka: Ahoj děti, já jsem Mařenka. Víte, jak říkám Jeníčkoví, když mě tahá za copánky? Pihoune!

Jeníček: *(dotčeně)*
Hele, nech si to, ty jedna Mařeno.

Přichází tatínek.

Tatínek: Copak to tu je, děti, snad se nehádáte?

Děti: Ale néé, my si jenom povídáme.
(polohlasem)
Pihoune, Mařeno, Pihoune, Mařeno...

Tatínek: Hmm, to slyším. Raději půjdeme do lesa a nasbíráte nějaké borůvky. Když jich bude dost, maminka nám udělá borůvkové knedlíky.

Jeníček: *(otráveně)*
Ach jo, mně se nechce sbírat. Knedlíky mám děsně rád, ale sbírání mě nebaví.
Borůvky jsou hrozně malé a vůbec nepřibývají.

Mařenka: Já sbírám ráda. Tobě nepřibývají, protože je pořád jíš.

Jeníček: (*dotčeně*)

Ty jsi nějaká chytrá, jak to můžeš vědět?

Mařenka: Víím to, protože pokaždé máš modrou pusu. Od borůvek. Vypadáš jak borůvka.

Jeníček: No jo, ty máš zase řečí.

Mařenka: A ty se vymlouváš.

Tatínek: Ale, ale. Tak pojďte, jdeme hledat ty borůvky.

Všichni zajdou za kulisu. Vyjdou z druhé strany.

Mařenka: Jéé, tati, tady je nádherně! Tati, můžeme tu chvilku zůstat?

Tatínek: (*rozhlíží se*)

No, koneckonců, proč ne, je tu opravdu krásně. A těch hub, co tu roste! Můžete je sbírat, ale jenom hříbky. Pozor na muchomůrky, jsou jedovaté.

Mařenka: Já vím. Ukazovala nám je paní učitelka.

Jeníček: (*mrzutě*)

No jo, aby ses nevytahovala...

Tatínek: Jeníčku, spolu jsme si je také ukazovali, vid'? Vzpomeneš si ještě, jak muchomůrka vypadá?

Jeníček: (*suverénně*)

No jasně, tati. Svítí, jako semafor. Je celá červená a má bílé puntíky. Vypadá jako берушка, jenže ta má puntíky černé.

Tatínek: Výborně. Tak sbírejte borůvky a já jdu pro dřevo. Večer zatopíme a uděláme si táborák.

(polohlasem se ptá)

Jeníček: Tati, můžu trhat borůvky do pusy?

Tatínek: Samozřejmě můžeš, Jeníčku. Ale nenechej všechno trhání na Mařence. Víš co, natrhej pět borůvek do džbánu a dvě do pusy. Pamatuj si to. Pět do džbánu a dvě do pusy. Tak ti budou borůvky přibývat a přesto se najíš.

Mařenka: (*důležitě*)
Já trhám deset do džbánu a dvě do pusy.

Jeníček: Hele moc se nevytahuj.

Tatínek: Ale děti, no tak. Uděláme si večer táborák a upečeme buřty?

Jeníček: (*nadšeně*)
Ano! Uděláme! A já si upeču buřta úplně sám, už to umím.

Mařenka: Ale nestrkej ho přímo do ohně, jinak se ti spálí.

Jeníček: (*trucovitě*)
Jsi nějaká moc chytrá. Já mám spálené rád.

Mařenka: Tak proč ho chceš vždycky se mnou měnit?

Tatínek: (*chlácholivě*)
Ale děti, kdy z toho vyrostete? Já raději půjdu na to dřevo. Teď dávejte pozor. Kdyby se stalo, že budu dlouho pryč, nikam nechoďte. Čekajte tu. Jsme příliš daleko v lese a snadno byste se ztratili. Jeníčku, rozumíš?

Jeníček: (*suverénně*)
No jasně, tati, neboj, my se přece v lese vyznáme!

Tatínek: Já vím, ale přesto tu na mě čekat, dokud nepřijdu.
Tak ahoj, děti!

(Tatínek odchází)

Děti: Ahoj, tati!

Mařenka: Pojd' Jeníčku, jdeme trhat.

Děti trhají borůvky.

Mařenka: Trháš, Jeníčku, borůvky? Já už mám půl džbánu.

Jeníček: Neboj, trhám, Mařenko.

(po chvílce)

Jůůů, tady je obrovský hřib! A tamhle další!
Mařenko, víš co, já je natrhám a maminka nám udělá smaženici!

Mařenka: Tak co bys chtěl úplně nejraději: buřta, smaženici anebo borůvkové knedlíky?

Jeníček: *(přemýšlí)*
No, asi toho buřta. K němu bych si dal smaženici, a nakonec borůvkové knedlíky. To jsem to vymyslel, vid'?

Mařenka: No, to teda. Asi by tě asi bolelo břicho. Ukaž, kolik jsi natrhal?

*Mařenka se jde podívat.
(rozhořčeně)*

Ale Jeníčku, ty nemáš vůbec nic. Zato pusu máš celou modrou. Vždyť přece víš, jak tatínek říkal: pět do džbánu a dvě do pusy. Jestli nebudeš trhat, tak nám žádné knedlíky maminka neudělá.

Jeníček: *(mrzutě)*
No dobře, tak já tedy začnu. Ale tady už nic není, všechny borůvky jsem snědl.
Musíme kousek dál, tam třeba budou jiné.

Děti odchází. Opona jde dolů.

Vypravěč: Děti sbíraly borůvky a za chvíli měly džbány plné. Odpoledne jim příjemně ubíhalo, slunce svítilo, a dětem bylo v lese dobře. Hrály si na schovávanou, pozorovaly zvířátka a stavěly domečky z mechu i klacíků. Když se začalo stmívat, děti si uvědomily, že

nejsou na té pasece, kde měly čekat na tatínka.
Všechno ztichlo a les vypadal strašidelně.

Děti přicházejí.

Mařenka:

(znepokojeně)

Jeníčku, tady jsme se s tatínkem neloučili, pojd', musíme se vrátit. Stmívá se, poběžíme.

Děti obíhají kulisu kolem dokola.

Jeníčku, bojím se, že jsme se ztratili. Co kdybys vylezl na strom? Třeba z té výšky uvidíš nějaké světýlko.

Jeníček:

(ustrašeně)

Myslíš, že tam něco uvidím? Je tma a mně se tam samotnému nechce.

Mařenka:

Tak zavoláme hodně nahlas, třeba nás tatínek uslyší.
Jedna, dva, tři, teď!

Děti volají:

Děti:

Táátínkúú! Kdéé jsíí?

Sova: Hůůůů! Hůůůů!

Jeníček:

(polohlasem)

Slyšíš to, Mařenko?

Mařenka:

(také polohlasem)

Slyším, to je jen sova. Ale houká strašidelně.

Jeníček:

(odhodlaně)

Víš co, Mařenko? Já na ten strom vylezu.

Mařenka:

Ty jsi statečný, Jeníčku.

Jeníček leze na strom. Za chvíli volá:

Jeníček: Mařenko! Vidím světýlko, je to nějaký domeček a svítí se uvnitř. Není daleko, hned za těmi vysokými stromy.

Mařenka: Výborně, Jeníčku! Pojď dolů. Půjdeme tam a zeptáme se. Třeba nám poradí, jak se dostat domů.

Jeníček sleze a děti odchází.

2. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(les, perníková chaloupka, Jeníček, Mařenka, perníčky)

Přiběhne Jeníček a uvidí Perníkovou chaloupku.

Jeníček: (*volá*) Jééé, Mařenko, pojd' honem! Tady je ten domeček.
Ten je krásný...

Přibíhá Mařenka.

Mařenka: Ukaž! (užasle)
Teda to je krásná chaloupka! A něco tu tak krásně voní!
Cítíš to taky, Jeníčku? Zdá se mi, že ta vůně jde z chaloupky.

Mařenka jde blíž k chaloupce a přičichne si ke zdi.

Mařenka: (*nevěřicně*)
Jeníčku, ta vůně nejde z chaloupky.
Ta chaloupka voní celá, protože ... je celá z perníku!

Jeníček: (*nadšeně*)
Jéé, takovou chaloupku jsem ještě nikdy neviděl! Já bych rád
ochutnal. Můžu si kousnout?

Mařenka: (*váhavě*)
Počkej, Jeníčku, já nevím. Asi bychom se měli nejdřív někoho
zeptat.

Jeníček: (*nedočkavě*)
Ale ne, prostě si kousneme a je to. Vždyť si toho nikdo nevšimne.

Jeníček jde k chaloupce a ulomí perník.

Jeníček: Mňam, mňam, Mařenko. Ten perníček je strašně dobrý. Mňam,
mňam.

Mařenka: Tak já ho také zkusím.

Mařenka jde k chaloupce a ulomí perník.

Mařenka: Ten je výborný. Vynikající. Mňam. Mňam, mňam. Tak strašně dobrý jsem ještě nikdy nejedla.

(zarazí se)

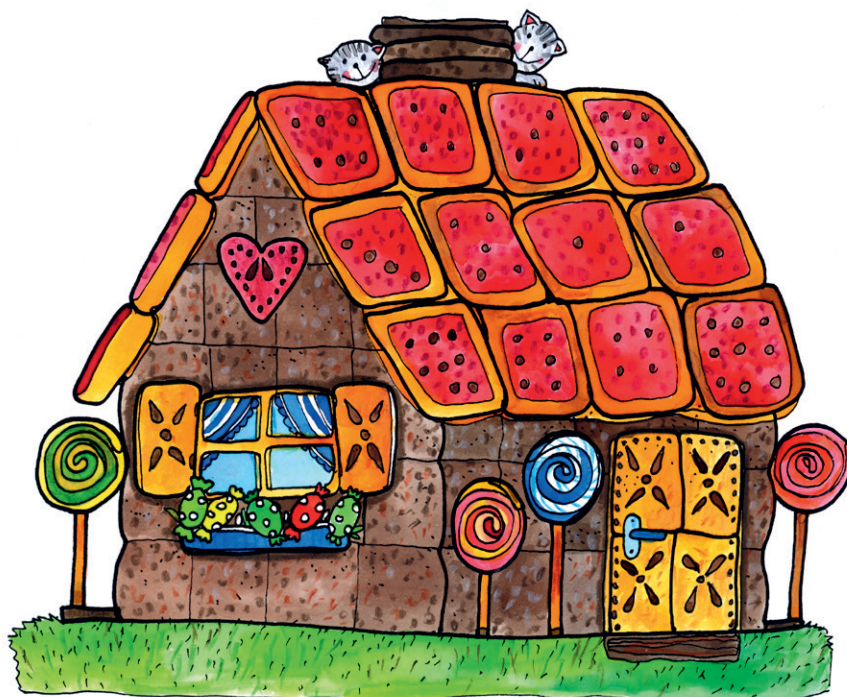
Ale ..., kdo ho asi pekl? A proč ho pekl tady, v lese? A pro koho? Není to divné, Jeníčku?

Jeníček: *(bezstarostně)* Ale ne. Prostě tu je, tak si kousek uloupneme. Víš, co? Vylezu z druhé strany na střechu a budu ti házet dolů kousky. Oloupu ten jahodový.

Mařenka: *(ustaraně)* No tak dobře. Ale co když tu někdo bydlí a bude se na nás zlobit?

Jeníček: *(bezstarostně)* Neboj, řekneme mu, že jsme se ztratili a máme hlad. Tak už pojd'.

Děti odchází.

3. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(světnice ježibaby, chaloupka, Jeníček, Mařenka, ježibaba, ježidědek, perníčky)

Vypravěč: Jeníček vylezl na střechu a loupal perníček. Házel ho Mařence a Mařenka sbírala do zástěrky. Děti již měly po celém dni stráveném v lese velikánský hlad. Hned se pustily do perníčků; jedly a jedly, ochutnávaly různé druhy, jahodovým borůvkový, malinový a za chvíli měly břítka plná. Netušily však, že je upřeně pozoruje zlá ježibaba s ježidědkem, kterým ta krásná, voňavá, perníková chaloupka patřila. Ježibaba s ježidědkem zde bydleli a čekali, až na voňavý perníček nalákají nějaké malé děti. Měli zlou radost, protože chtěli děti chytit, zavřít do chlívku, vykrmit, upéct a sníst.

*Z jedné strany zadní kulisy jsou děti a jedí perníček.
Z druhé strany vyjde ježibaba s ježidědkem.*

Ježibaba: Dědku, slyšíš to?

Ježidědek: Cože? Kde mám brýle?

Ježibaba: Brýle nepotřebuješ. Ptám se, slyšíš ten šramot?

Ježidědek: Jaký šramot?

Ježibaba: Dědku, raději mlč a pojď. Zjistíme, jestli se nám někdo chytil na perníček.

Ježibaba s ježidědkem jdou před chaloupku.

Ježibaba: Čmuchám, čmuchám, člověčinu. Jako bych slyšela chroustání. Říkám, dědku, to je divné. To je moc divné.

Ježidědek: Co říkáš? Kde mám brýle? Nic nevidím.

Ježibaba: Mlč, dědku. Říkám ti, někdo tu chroustá.

Ježidědek: Cože? Chroust? A chroustá?

Ježibaba: Dědku, nemyslím chrousta, myslím nějaké děti. Však se zeptám.

(hlasitě a změněným hlasem)

Ježibaba: Kdopak mi tu loupe můj perníček?

Mařenka vyjde z druhé strany před chaloupku.

Mařenka: *(tenkým hláskem)* To nic, babičko, to byl jen větříček.

Ježidědek: *(mrzutě)*
Babko, to byl jen vítr. Pojd' dovnitř, je mi zima a táhne mi na hřbet.

Ježibaba: *(nadšeně)* Kdepak, dědku. To nebyl větříček. Myslím, že nám na lep sedla pečínka.

Ježidědek: Na lep? Kde je lep? Půjč mi lep. Rozlepila se mi bota.

Ježibaba: Dědku, to se jen tak říká. Znamená to, že se někdo chytil do pasti. Buď potichu, ať ho nevyplašíme.

Mařenka: *(potichu)* Jeníčku, pojd' sem!

Za Mařenkou přijde Jeníček.

Mařenka: *(šeptem)*
Slyšela jsem nějaké hlasy, někdo tu je, musíme rychle pryč, pojd', vyběhneme tudy...

Vyběhnou z jedné strany. Ježibaba s Ježidědkem vyběhnou z druhé strany a srazí se s dětmi.

Ježibaba: Nikam! Stůjte! Máme vás! Chutnal vám perníček? Chutnal, děťátka? Tak to půjdete s námi a pořádně si ho užijete! Dědku, chyt' tu holku, já chytím kluka!

(všichni běží za kulisu)

4. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(světnice ježibaby, chlívěk, Jeníček, Mařenka, Ježibaba, Ježidědek, perníčky, lopata)

Děti jsou zavřené v chlívku, ježibaba nese perník.

Ježibaba: Dědku, zapal pořádný oheň v peci, bude hostina. A vy tam v tom chlívku. Nesu další perník. Všechen snězte, ať jste pořádně tlustí.

Jeníček: (*bojovně*) Ale my už ale žádný perník nechceme.

Ježibaba: (*medovým hlasem*) Ale kdepak, hošánku, chcete. Ten perník chcete a sníte ho. Všechen.

Jeníček: (*trucovitě*) Nesníme. Je hnusný. Nechci ho ani vidět. A kazí se po něm zuby. Jen se na ty své podívejte. Máte je celé černé.

Ježibaba: (*rozzlobeně*) Ty jeden kluku nevděčný! Mé zuby nech na pokoji. Na to, abych tě snědla, mi bohatě stačí. Perník si dáš a basta.

Volá na ježidědku:

Ježidědku, máš rozpálenou pec?

Ježidědek: (*breptavě*) Jo, jo, no, ho ho hoří.

Ježibaba: (*spokojeně*) Výborně. Tak již nebudeme čekat. Kluku a holko, vidíte tu pěknou lopatu?

Ježibaba drží lopatu.

Hezky na ni nasedněte, tak, jak se na lopatu sedat má.

Jeníček: (*umíněně*) Nesedneme.

Ježibaba: Že nesednete? Ale to víš, že sednete. Na lopatu si vás posadíme a potom ze všech stran upečeme. První půjdeš ty, kluku.

Jeníček: Nepůjdu, protože nevím, jak se správně na lopatu sedá.

Ježibaba: (*zlostně*)

Kluku, s tebou jsou jen problémy. Zavolám ježidědku, aby ti to ukázal.

(volá na ježidědku)

Ježidědku, pojď sem!

Přišourá se ježidědek.

Ježidědek: Ztratil jsem hůl.

Ježibaba: Ale ježidědku, vždyť ji držíš. Ale to není důležité. Ukaž, jak se správně na lopatu sedá.

Ježidědek: (*vyděšeně*) Ale proč já? Bolí mě hřbet, foukal na mě vítr a ztratil jsem brýle.

Ježibaba: (*přísně*)
Dědku, teď musíš poslouchat. Sedni na tu lopatu. Aspoň tě nebudou bolet nohy.

Ježidědek: (*neochotně*)
Tak já teda sednu.

Ježibaba drží lopatu, dědek na ni sedá.

Ježibaba: Kluku a holko, dobře se dívejte. Ajajaj, dědek je těžký, pojďte mi pomoci!

Děti vyjdou z chlívků.

Mařenka: (*volá*)

Tak my jdeme pomoci! Hned tam budeme!

Mařenka: (*šeptem*) Jeníčku, až bude dědek na lopatě, strčíme ho do pece. Bud' připravený.

Jeníček: (*šeptem*) Dobře, Mařenko, budu.

Ježibaba: Tak mi pojd'te pomoci.

Děti jdou k ježibabě a pomáhají s lopatou.

Ježibaba: (*spokojeně*) No vidíš, dědku, jde ti dobře. Jen polez, dobře si sedni. Tak. Trochu se ohni, jinak by ses do pece nevešel. Kluku a holko, díváte se? Takhle se na lopatě správně sedí!

Mařenka: (*volá*) Jeníčku, teď! Hodíme dědka do pece! Zaber! Hej, hop!

Jeníček s Mařenkou hodí Ježidědka za kulisu.

Mařenka: A je tam! Jeníčku, utíkej, rychle pryč! Táhle, na druhou stranu! Pryč od nich!

Děti utíkají pryč od ježidědka a ježibaby.

Ježibaba: *Běží za nimi a volá:*
Počkejte! Chci si vás upéct a sníst! Zatracené děti!

Ježibaba zaběhne za kulisu. Přiběhne udýchaná z druhé strany.

Ježibaba: (*hudruje*) Děti jedny zatrolené. Utekly mi. Běžely, jako zajíci a za chvíli byly z lesa venku. Práce k ničemu, žádná pečínka! Co se dá dělat, půjdu vytáhnout dědka z pece ven. K večeři budeme mít zase jenom perník.

Ježibaba odchází.

Vypravěč:

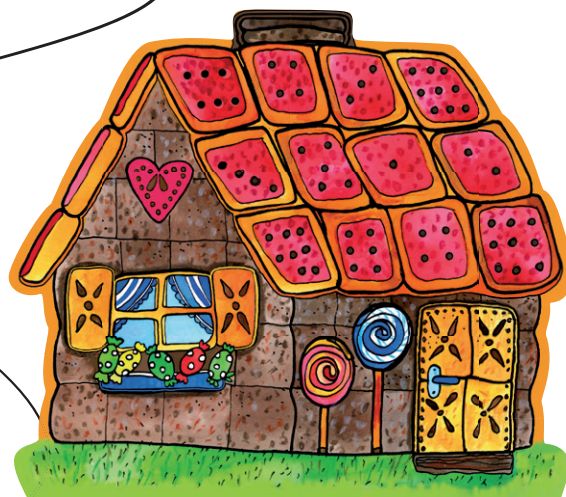
Jak říkala mrzutá Ježibaba; děti utíkaly, jak nejrychleji mohly, a za chvíli vyběhly z lesa ven. Přímo před sebou spatřili cestu, která je dovedla až domů. Tam na ně čekal ustaraný tatínek s maminkou. To bylo radosti! Radoval se celý dům i ten pejsek Brok s kočičkou Micinkou.

Mezitím Ježibaba vytáhla dědka z pece ven. Sice mu ohořely fousy, ale měl radost, že je z pece venku a šel hledat své brýle.

Zato ježibaba měla zlost. Zlobila se na děti, že ji přelstily. Byly chytřejší. Tak si řekla, že se také něco naučí. A jak řekla, tak udělala. Ale o tom už vypráví jiná pohádka.

KONEC POHÁDKY

MARIONETINO

loutková divadla

Scénář k pohádce Perníková chaloupka pro loutkové divadlo

Text: Rudolf a Kateřina Drdlovi

Ilustrace: Lenka Procházková

Grafická úprava: Pavla Zimmermannová

Nakladatelství: Hyperion, s. r. o.

2021

www.kufrik.cz

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

tematická příloha
k pohádce
s pracovními listy

BORŮVKY

Jeníček a Mařenka šli do lesa na borůvky, aby jim maminka mohla uvařit borůvkové knedlíky. Tatínek zatím sbíral dřevo.

Borůvky rostou v jehličnatém lese na keříčku, kterému se říká borůvčí. Kromě toho, že jsou sladké a jsou z nich výborné borůvkové knedlíky, jsou také velice zdravé.

Sbíral(a) jsi někdy borůvky?

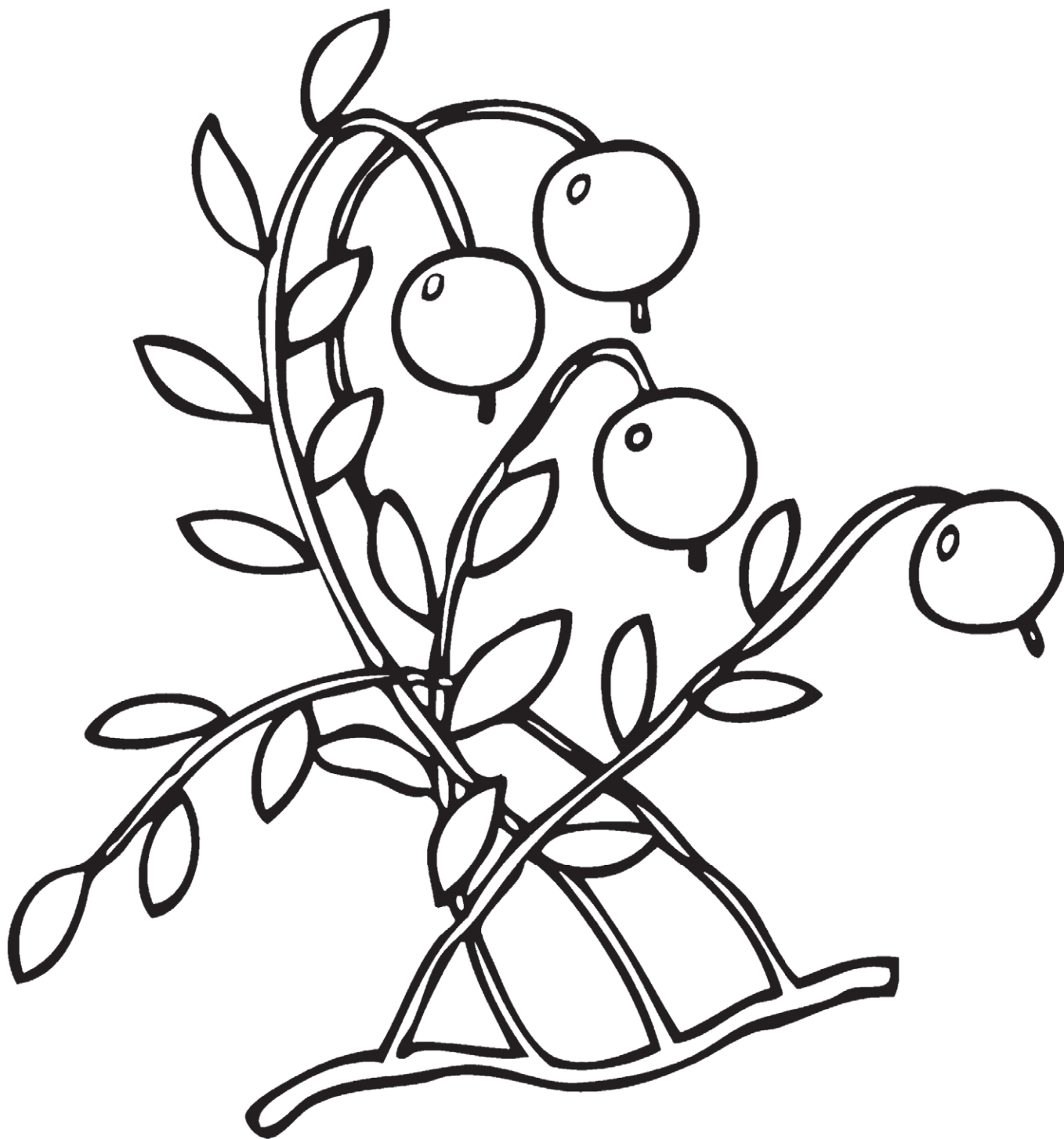
Víš, jakou mají borůvky barvu?

Zkusil(a) jsi potom vypláznout jazyk?

ÚLOHA č. 1:

Na obrázku lesa je borůvčí s borůvkami.
Vybarvi borůvky. Jakou barvu použiješ?

JEHLIČNATÉ STROMY

Jeníček s Mařenkou trhali borůvky v lese, kde rostly samé jehličnaté stromy. Našli v něm také mnoho hub.

Proč se jehličnatým stromům tak říká?

Protože mají jehličky. Některé jehličnaté stromy mají krátké jehličky, některé dlouhé. U některých jehličnatých stromů jehličky píchají, u některých jsou měkké. Všechny jehličnaté stromy mají šišky.

SMRK

Smrk je jehličnatý strom. Má krátké jehličky, které hodně píchají.

Na smrku rostou šišky, které jsou dlouhé. Krásně se s nimi hází a trefuje do stromů.

Pod smrkem můžeš najít hříbek. Jmenuje se hřib smrkový.

BOROVICE

Borovice je také jehličnatý strom. Má dlouhé jehličky, které píchají trochu méně. Borovice má také šišky. Jsou menší a kulatější. Na borovici se dobře leze. Jenom musíš dát pozor na smůlu. Jinak se ti nalepí na oblečení nebo do vlasů.

MODŘÍN

Modřín je také jehličnatý strom. Má krátké jehličky, ale měkougké. hebougké, jako chomáčky. Šišťický má také. Mnohem menší, jako kuličky.

HÁDANKA:

Jak se jmenuje strom, který má krátké jehličky a které hodně píchají?

Nápověda:

Rostou na něm šišky, které jsou dlouhé a dobře se s nimi hází. Navíc pod ním můžeš najít hříbek.

PAŘEZ A PRYSKYŘICE

Když je strom příliš velký, lidé ho pokácí. Zůstane po něm pařez.

Na pařezu se hezky sedí. Jenom si musíš dát pozor na pryskyřici.

Co je to pryskyřice?

Pryskyřice je hustá šťáva, která proudí ve kmenech stromů. Také se jí říká smůla. Hodně lepí, jako lepidlo. Když se ti nalepí smůla na kalhoty, maminka většinou nemá radost. Smůla totiž z kalhot téměř nejde dolů. Pro stromy je pryskyřice velmi důležitá. Chrání je před škůdci.

NAPŘÍKLAD:

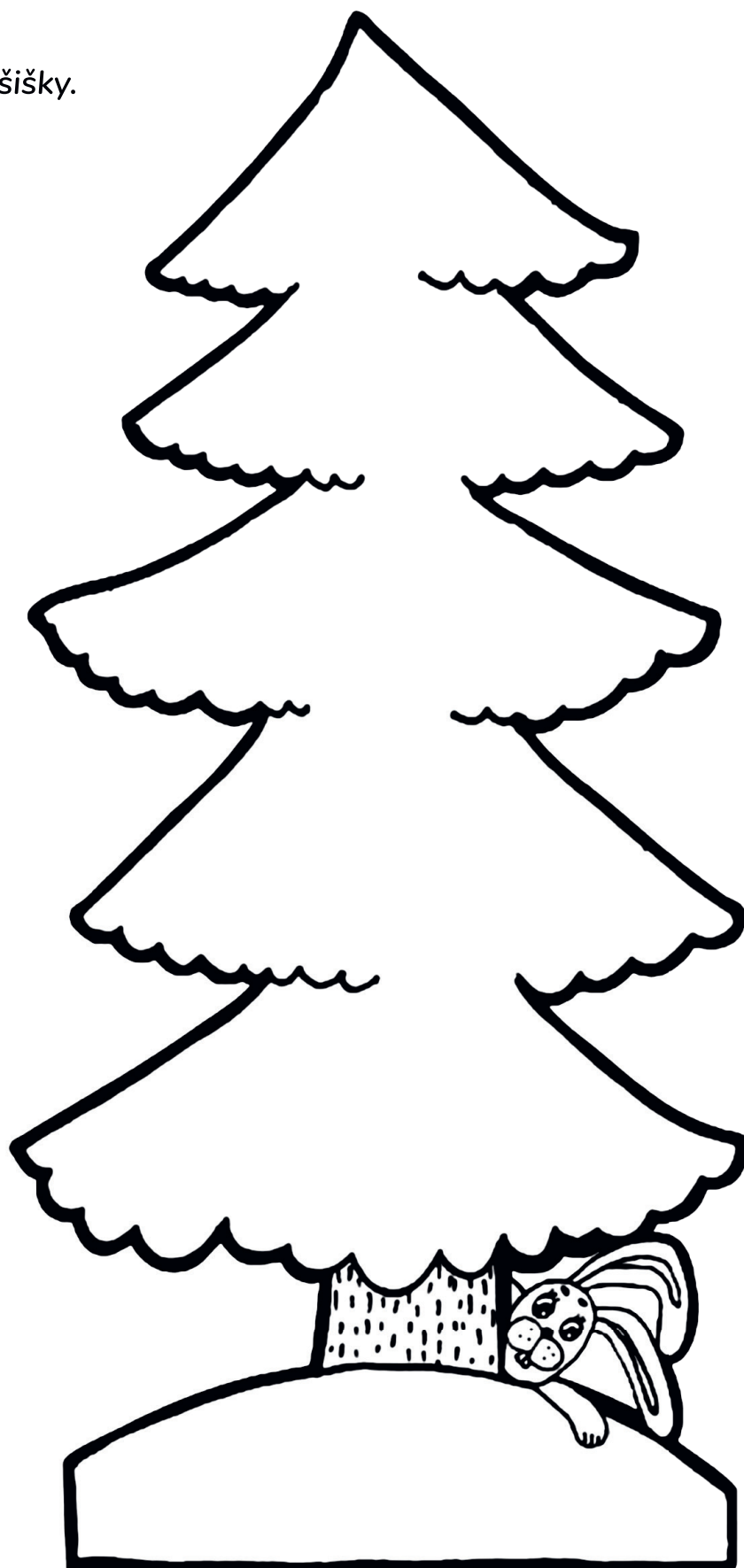
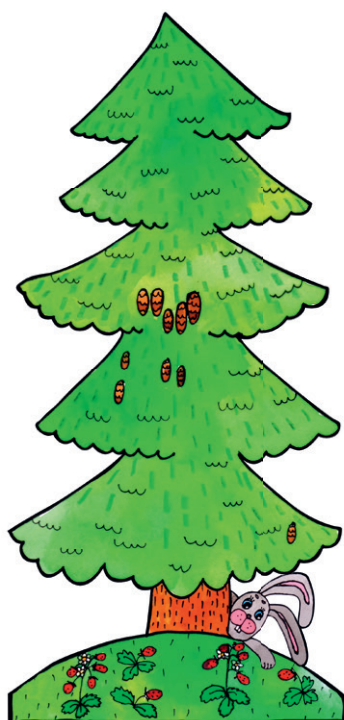
Do stromu se zakousne zlý brouk. Strom vyšle k broukovi trochu pryskyřice a brouka zalepí. Zalepí i díru, kterou brouk stihl do kmene vykousat.

ÚLOHA č. 2:

Vymaluj smrk a nezapomeň na šišky.

Vybarvi také zajíce.

Pod smrk přimaluj hříbek.

HOUBY

*Jeníček s Mařenkou našli v lese mnoho hub.
Tatínek Jeníčka varoval před jednou jedovatou houbou.*

Vzpomeň si na její jméno?

Co říkal Jeníček o muchomůrce?

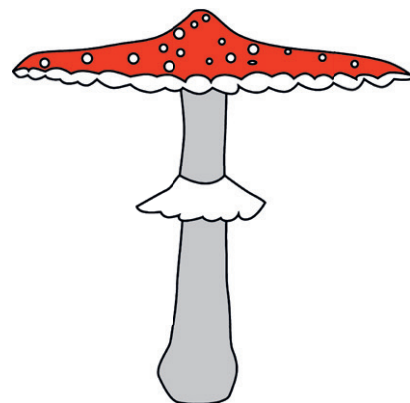
Jak vypadá?

Jeníček říkal, že se mu moc líbila.

Svítila prý jako semafor a měla na sobě bílé tečky.

To je pravda. Muchomůrky červené mají krásně červené kloboučky s bílými tečkami. Ale pozor! Muchomůrky jsou jedovaté! Nesmíš na ně sahat!

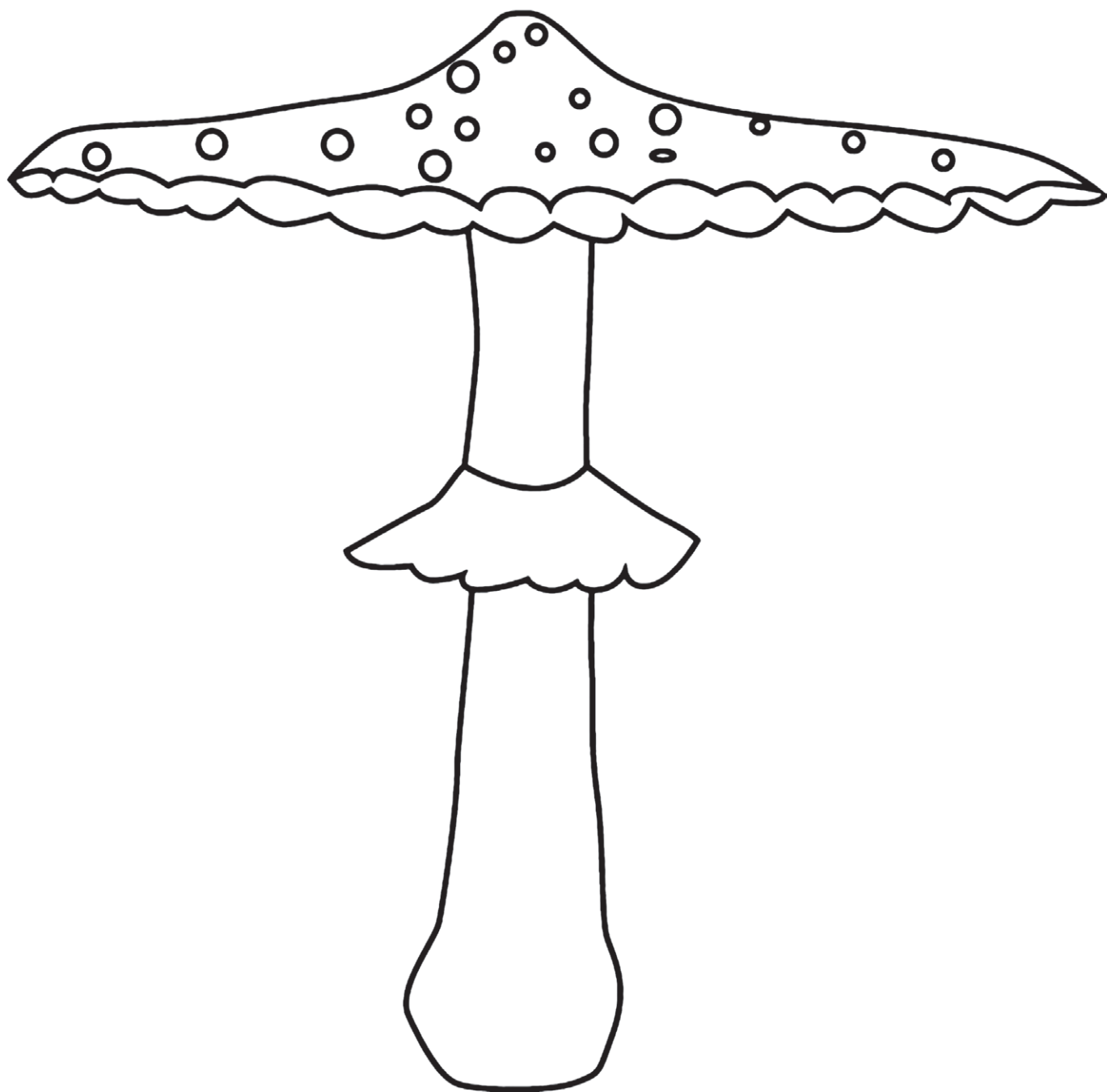
Víš, jak se správně jmenuje muchomůrka s červeným kloboukem?
(muchomůrka červená)

ÚKOL č. 3:

Vybarvi muchomůrku.

Jakou barvou jí vymaluješ klobouk?

VYMÝŠLEJ JINÝ KONEC POHÁDKY

Představ si, že tatínek nejde pro dříví, ale zůstane s dětmi a společně najdou v lese perníkovou chaloupku. Co myslíš, že se stane?

NAPŘÍKLAD:

Tatínek dovolí dětem loupat perníček.

Tatínek zaklepe a slušně se zeptá ježibaby, jestli si mohou naloupat.

Tatínek vyleze na střechu jako veverka a hází dětem perníček.

Tatínek popadne děti a utíká s nimi z lesa ven.

Tatínek chytí ježibabu s ježidědkem a chce je upéct.

Tatínek řekne, že se mu v Perníkové chaloupce moc líbí a nastěhuje se tam.

Vymýšlej další možnosti a sehraj scénky.

JEŽIBABA

Jak vypadá správná ježibaba?

Popiš svými slovy, jak by měla vypadat a jaká kouzla by měla umět.

NAPŘÍKLAD:

Ježibaba vyplázne jazyk a je tu lízátko.

Ježibaba nafoukne tváře a je tu žvýkačka.

Ježibaba zavrčí a přijede auto.

Ježibaba poskočí a je tu letadlo.

Ježibaba si oblékne kabát a vyletí vysoko do mraků.

Vymýšlej další možnosti a předváděj.

ÚKOL č. 4:

Namaluj svou ježibabu.

Vymysli si vlastní nebo použij předlohu.

JEŠTĚ CHALOUPKA

V naší pohádce byla chaloupka celá z perníku.

Ale pohádková chaloupka nemusí být jenom z perníku.

Představ si, jak by vypadala třeba sýrová chaloupka. Nebo by byla lepší šunková?

Nebo celá z čokolády? Z bonbónků? Z mrkviček? Nebo z knedlíků?

A co nábytek? V každé chaloupce musí být přece stůl, židličky a nějaká postýlka.

ÚKOL č. 5:

Představ si chaloupku, která by ti nejvíce chutnala a namaluj ji.

Přimaluj také stoleček, židličky a postýlku.

Kdo by s tebou v takové chaloupce bydlel?

MARIONETINO

loutková divadla

MARIONETINO

Váš český výrobce loutek
a loutkových divadel s pohádkami

Chybí Vám nějaká loutka anebo kulisy?

Všechny najdete na našem e-shopu www.kufrik.cz

Kromě Perníkové chaloupky tu na Vás čeká
i mnoho dalších pohádek.

Pohádky a loutkové sady

Červená Karkulka
Vlk a kůzlátka
O Budulínkovi
Domečku, domku, kdo v tobě přebývá?
O Koblížkovi
Sněhurka a sedm trpaslíků
Šípková Růženka
Královská sada
Sada strašidel
Sada se zvířátky
a další pohádky

www.kufrik.cz

